ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 5. září 2013

o vnitrostátních prováděcích opatřeních pro přechodné bezplatné přidělování povolenek na emise skleníkových plynů v souladu s čl. 11 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES

(oznámeno pod číslem C(2013) 5666)

(Text s významem pro EHP)

(2013/448/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES ([1]), a zejména na články 10a a 11 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Pro provozovatele zařízení v rámci systému Unie pro obchodování s emisemi (EU ETS) platí počínaje rokem 2013 pravidlo přidělovat povolenky na emise dražením. Způsobilým provozovatelům se však budou v období let 2013–2020 nadále přidělovat bezplatné povolenky. Množství povolenek, které jednotliví provozovatelé obdrží, je určeno na základě harmonizovaných pravidel platných v celé Unii, která jsou dána směrnicí 2003/87/ES a rozhodnutím Komise 2011/278/EU ([2]).

(2) Členské státy byly vyzvány, aby Komisi do 30. září 2011 předložily svá vnitrostátní prováděcí opatření, která obsahují kromě dalších povinných informací seznam zařízení na jejich území, která patří mezi zařízení v působnosti směrnice 2003/87/ES, a předběžné množství bezplatných povolenek, které budou přiděleny v období 2013–2020, vypočítané na základě harmonizovaných pravidel platných pro celou Unii.

(3) Článek 18 Aktu o podmínkách přistoupení Chorvatské republiky a o úpravách Smlouvy o Evropské unii, Smlouvy o fungování Evropské unie a Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii ([3]) stanoví přechodná opatření týkající se Chorvatska, která jsou uvedena v příloze V tohoto Aktu. Podle oddílu 10 přílohy V Chorvatsko zajistí, aby provozovatelé splňovali požadavky směrnice 2003/87/ES během celého roku 2013. Provozovatelé způsobilých zařízení rovněž obdrží bezplatné povolenky na celý rok 2013, což jim umožní plný soulad se systémem EU ETS a jeho principy ročního monitorování, podávání zpráv, ověřování emisí a vyřazování povolenek. V souladu s uvedeným Chorvatsko předložilo Komisi svá vnitrostátní prováděcí opatření podle čl. 11 odst. 1 směrnice 2003/87/ES a čl. 15 odst. 1 rozhodnutí 2011/278/EU.

(4) Vnitrostátní prováděcí opatření se předkládají v elektronické šabloně, kterou poskytla Komise, aby zajistila kvalitu a porovnatelnost údajů. Všechny členské státy předložily v tomto nebo podobném formátu seznam zařízení, tabulku se všemi příslušnými údaji ke každému zařízení a zprávu o metodologii, ve které je popsán způsob, jakým příslušné orgány členského státu údaje shromáždily.

(5) Vzhledem ke značnému záběru předložených informací a údajů Komise nejprve prověřila úplnost všech vnitrostátních prováděcích opatření. V případech, kdy Komise neshledala předložené informace kompletní, požádala dotčený členský stát o dodatečné informace. Příslušné orgány v odpovědi na tyto žádosti předložily dodatečné informace, aby vnitrostátní prováděcí opatření doplnily.

(6) Vnitrostátní prováděcí opatření včetně předběžného celkového ročního množství povolenek na emise přidělených bezplatně na období 2013–2020 byla vyhodnocena podle kritérií směrnice 2003/87/ES, zejména článku 10a, a podle rozhodnutí 2011/278/EU a s ohledem na pokyny Komise pro členské státy schválené Výborem pro změnu klimatu dne 14. dubna 2011. V odpovídajících případech se bral ohled na pokyny k výkladu přílohy I směrnice 2003/87/ES.

([1]) Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32.

([2]) Rozhodnutí Komise 2011/278/EU ze dne 27. dubna 2011, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 130, 17.5.2011, s. 1).

([3]) Úř. věst. L 112, 24.4.2012, s. 21.

(7) Komise provedla podrobné posouzení shody vnitrostátních prováděcích opatření v každém členském státě. Komise provedla v rámci tohoto komplexního posouzení jak analýzu konzistence samotných údajů, tak analýzu konzistence údajů s harmonizovanými pravidly pro přidělování povolenek. Komise nejprve prověřila oprávněnost nároku zařízení na bezplatné přidělení povolenek, rozdělení zařízení na dílčí zařízení a jejich hranice. Poté Komise prověřila správnost použití referenčních úrovní v odpovídajících případech dílčích zařízení. Vzhledem k tomu, že pro referenční úrovně produktu dílčích zařízení stanoví rozhodnutí 2011/278/EU v podstatě pro každý produkt jednu referenční úroveň, zaměřila se Komise zejména na používání referenčních úrovní pro konečné produkty podle definice produktu a systémových hranic definovaných v příloze I rozhodnutí 2011/278/EU. Komise navíc podrobně analyzovala výpočty historických úrovní činnosti zařízení, případy významných změn kapacity během základního období a rovněž případy, kdy byla zařízení uvedena do provozu během základního období, výpočty předběžného počtu povolenek k bezplatnému přidělení se zřetelem na zaměnitelnost paliva a elektřiny, statut úniku uhlíku a teplo odváděné do domácností, neboť uvedené aspekty mají významný vliv na přidělování povolenek. Určování případných dodatečných nesrovnalostí v aplikaci harmonizovaných pravidel pro přidělování povolenek se provedlo pomocí dalších statistických analýz a kontrol věrohodnosti pomocí indikátorů, například srovnáním velikosti navrženého přídělu povolenek na historickou aktivitu s referenčními hodnotami nebo srovnáním úrovně historické aktivity s výrobní kapacitou.

(8) Na základě výsledků uvedeného posouzení provedla Komise detailní posouzení zařízení, u kterých se zjistily nesrovnalosti v používání harmonizovaných pravidel pro přidělování povolenek, a vyžádala si další vysvětlení od příslušných orgánů dotčeného členského státu.

(9) Na základě výsledků posouzení shody Komise shledává, že vnitrostátní prováděcí opatření Belgie, Bulharska, Dánska, Estonska, Irska, Řecka, Španělska, Francie, Chorvatska, Itálie, Kypru, Lotyšska, Litvy, Lucemburska, Maďarska, Malty, Nizozemska, Rakouska, Polska, Portugalska, Rumunska, Slovinska, Slovenska, Finska, Švédska a Spojeného království jsou v souladu se směrnicí 2003/87/ES a rozhodnutím 2011/278/EU. Zařízení, na která se vztahují vnitrostátní prováděcí opatření členských států, byla shledána způsobilými pro přidělení bezplatných povolenek a nebyly zjištěny žádné nesrovnalosti v předběžné celkové roční výši bezplatně přidělených povolenek navrhovaných jednotlivými členskými státy.

(10) Výsledky posouzení však ukázaly, že některé aspekty vnitrostátních prováděcích opatření předložených Německem a Českou republikou nejsou v souladu s kritérii směrnice 2003/87/ES a rozhodnutí 2011/278/EU při zohlednění pokynů Komise členským státům schválených 14. dubna 2011 Výborem pro změnu klimatu.

(11) Komise zjistila, že Německo navrhlo přidělit sedmi zařízením větší množství bezplatných povolenek na emise, aby se podle jeho názoru předešlo zbytečným nesnázím. V souladu s článkem 10a směrnice 2003/87/ES a rozhodnutím 2011/278/EU je předběžné množství bezplatně přidělených povolenek předkládané jako součást vnitrostátních prováděcích opatření vypočteno na základě harmonizovaných pravidel platných pro celou Unii. Rozhodnutí 2011/278/EU neumožňuje úpravu, kterou by Německo chtělo provést na základě § 9 odst. 5 německého zákona o obchodování s emisemi skleníkových plynů (TEHG) z 28. července 2011. Zatímco do roku 2012 bylo bezplatné přidělování povolenek organizováno na národním základě, na období počínající rokem 2013 zákonodárce záměrně zavedl plně harmonizovaná pravidla pro přidělování bezplatných povolenek zařízením, aby měla všechna zařízení stejné podmínky. Jakákoli jednostranná změna v předběžných množstvích bezplatných povolenek vypočítaných členskými státy na základě rozhodnutí 2011/278/EU by uvedený harmonizovaný přístup narušila. Německo neuvedlo, že by příděly vypočítané na základě rozhodnutí 2011/278/EU pro dotčená zařízení byly zjevně nepřiměřené vzhledem k cílům dosažení plné harmonizace přidělování povolenek. Přidělení většího množství bezplatných povolenek některým zařízením by mohlo narušit hospodářskou soutěž, nebo by mohlo vzniknout nebezpečí takového narušení, a vzhledem k tomu, že obchodování s povolenkami má ve všech odvětvích zahrnutých do směrnice 2003/87/ES celounijní charakter, důsledky by měly přeshraniční dosah. S ohledem na zásady jednotného zacházení se zařízeními zahrnutými do EU ETS a jednotného přístupu k členským státům proto Komise nemůže souhlasit s předběžným množstvím bezplatných povolenek pro některá zařízení obsažená v německých vnitrostátních prováděcích opatřeních a uvedená v bodě A přílohy I.

(12) Komise rovněž zjistila, že vnitrostátní prováděcí opatření navržená Německem jsou v rozporu s rozhodnutím 2011/278/EU, protože použití produktových referenčních úrovní pro tekuté surové kovy v případech uvedených v bodě B přílohy I k tomuto rozhodnutí neodpovídá příslušným pravidlům. Komise v této souvislosti

shledává, že v německých vnitrostátních prováděcích opatřeních se v případech výroby oceli v kyslíkových konvertorech a v případech, kdy se tekutý surový kov z vysokých pecí nezpracovává na ocel v témže zařízení, ale zasílá se k dalšímu zpracování, nepřidělují bezplatné povolenky na emise provozovateli vysoké pece na výrobu tekutého kovu. Místo toho se bezplatné povolenky poskytují zařízení na zpracování oceli.

(13) Komise poukazuje na to, že rozhodnutím 2011/278/EU byly zavedeny referenční úrovně produktu, podle kterých se povolenky na emise přidělují a které zohledňují definice produktu a celý výrobní proces, díky čemuž je možné ověřit údaje o výrobě a jednotné používání referenčních úrovní produktu v celé Unii. Referenční úrovně produktu se používají pro zařízení, která se za tímto účelem rozdělí na dílčí zařízení, a referenční úrovně dílčího zařízení se definují jako vstupy, výstupy a odpovídající emise související s výrobou produktu, pro který je v příloze I rozhodnutí 2011/278/EU stanovena referenční úroveň. Referenční úroveň se tak stanoví pro produkty, nikoli pro procesy. V souladu s tím byla referenční úroveň vytvořena i pro tekutý kov, přičemž jako produkt bylo definováno tekuté železo nasycené uhlíkem za účelem dalšího zpracování. Skutečnost, že systémové hranice pro referenční úrovně tekutého kovu dané přílohou I rozhodnutí 2011/278/EU zahrnují výrobu oceli v kyslíkových konvertorech, neumožňuje členským státům opomenout, že se příděly povolenek mají vztahovat na výrobu daného produktu. Tento přístup se opírá i o skutečnost, že referenční hodnoty by měly pokrýt všechny přímé emise spojené s výrobou. Zdrojem emisí je právě výroba tekutého kovu ve vysoké peci, zatímco při zpracování surového železa na ocel v kyslíkových konvertorech vzniká emisí poměrně málo. V souladu s tím by měla být i referenční úroveň mnohem nižší, pokud pokrývá zařízení, která dovážejí a zpracovávají tekutý kov v kyslíkových konvertorech na ocel. Vzhledem k celkovému postupu přidělování povolenek stanovenému rozhodnutím 2011/278/EU, zejména s ohledem na pravidla pro rozsáhlé změny kapacity, nelze navíc považovat příděly povolenek navrhované Německem za konsistentní. Komise proto shledala, že vzhledem k nedostatku odpovídajících dílčích zařízení, která by umožnila stanovit příděly povolenek podle článku 10 rozhodnutí 2011/278/EU, nelze zařízení dovážející tekutý kov k dalšímu zpracování považovat za způsobilé k získání bezplatných povolenek na dovážený tekutý kov na základě referenčních úrovní pro tekutý kov. Komise proto nesouhlasí s předběžným celkovým ročním množstvím bezplatných povolenek, které je navrženo pro zařízení uvedená v bodě B přílohy I tohoto rozhodnutí.

(14) Pokud jde o používání referenčních úrovní pro tekutý kov ve vnitrostátních prováděcích opatřeních navržených Českou republikou, Komise zjistila, že příděly povolenek zařízením s identifikátorem CZ-existing-CZ-73-CZ-0134-11/M uvedeným v bodě C neodpovídají hodnotám referenčních úrovní pro tekutý kov vynásobeným příslušnou historickou úrovní činnosti týkající se produktů, které byly předloženy ve vnitrostátních prováděcích opatřeních, a neodpovídají proto čl. 10 odst. 2 písm. a) rozhodnutí 2011/278/EU. Komise proto nesouhlasí s přídělem povolenek tomuto zařízení, dokud nebude chyba odstraněna. Komise navíc zjistila, že příděl pro zařízení uvedené v bodě C s identifikátorem CZ-existing-CZ-52-CZ-0102-05 započítává procesy zahrnuté do systémových hranic referenční úrovně tekutého kovu. Zařízení však tekutý kov nevyrábí, ale dováží. Vzhledem k tomu, že v zařízení s identifikátorem CZ-existing-CZ-52-CZ-0102-05 k výrobě tekutého kovu nedochází, a není v něm tedy ani odpovídající dílčí zařízení pro referenční úroveň, podle kterého by se dal určit příděl povolenek podle článku 10 rozhodnutí 2011/278/EU, navržené množství povolenek neodpovídá pravidlům pro přidělování a mohlo by dojít k dvojímu započítání. Komise proto nesouhlasí s příděly zařízením uvedeným v bodě C přílohy I tohoto rozhodnutí.

(15) Komise zjistila, že zařízení uvedená v bodě D přílohy I tohoto rozhodnutí obdrží povolenky na základě dílčího zařízení pro emise z procesů výroby zinku ve vysoké peci a souvisejících procesech. Komise v této souvislosti zjistila, že emise pokryté dílčím zařízením z procesů jsou už zahrnuty do referenčních úrovní dílčích zařízení pro tekutý kov, na základě čehož jedno zařízení rovněž obdrželo povolenky, a jsou tedy započítány dvakrát. Dílčí zařízení pro referenční úroveň produktu pro tekutý kov jednoznačně pokrývá vstupy, výstupy a odpovídající emise z výroby tekutého kovu ve vysoké peci a související procesy dané v příloze I rozhodnutí 2011/278/EU, včetně zpracování strusky. Vnitrostátní prováděcí opatření navrhovaná Německem proto odporují čl. 10 odst. 8 rozhodnutí 2011/278/EU a povinnosti zabránit dvojímu započítávání emisí, neboť některé emise jsou v přídělu pro tato zařízení započítány dvakrát. Komise proto nesouhlasí s přídělem povolenek pro tato zařízení na základě dílčího zařízení pro emise z procesů pro výrobu zinku ve vysoké peci a souvisejících procesů.

(16) Komise také zjistila, že seznam zařízení uvedený v německých vnitrostátních prováděcích opatřeních není úplný, a neodpovídá tedy čl. 11 odst. 1 směrnice 2003/87/ES. V seznamu nejsou uvedena zařízení na výrobu polymerů, zvláště S-PVC, E-PVC a monomerů vinylchloridu, a předpokládané množství povolenek, které by mělo být těmto

zařízením nacházejícím se na území Německa přiděleno, ačkoli se na ně směrnice vztahuje a jsou uvedena v oddílu 5.1 pokynů Komise k výkladu přílohy I směrnice 2003/87/ES schválených 18. března 2010 Výborem pro změnu klimatu. Komise si je v této souvislosti vědoma, že podle názoru Německa výroba polymerů, zvláště S-PVC a E-PVC a monomerů vinylchloridu, do přílohy I směrnice 2003/87/ES nepatří. Komise shledává, že výroba polymerů, včetně S-PVC a E-PVC a monomerů vinylchloridu, splňuje definici příslušných činností v příloze I směrnice 2003/87/ES (množstevní výroba organických chemikálií). V souladu s tím a v úzké spolupráci s členskými státy a dotčenými průmyslovými odvětvími byly odvozeny a do přílohy I rozhodnutí 2011/278/EU zařazeny referenční úrovně produktu pro S-PVC, E-PVC a monomery vinylchloridu.

(17) Komise zjistila, že neúplný seznam německých zařízení nepříznivě ovlivňuje příděly založené na dílčím zařízení pro referenční úroveň tepla pro zařízení vyjmenovaná v bodě E přílohy I tohoto rozhodnutí, která dodávají teplo zařízením s množstevní výrobou organických chemikálií. Zatímco bezplatné povolenky na základě dílčího zařízení pro referenční úroveň tepla lze přidělit pouze na dodávky tepla do zařízení nebo jednotek nespadajících do působnosti směrnice 2003/87/ES, v německých vnitrostátních prováděcích opatřeních jsou započítány příděly pro zařízení dodávající teplo do zařízení s aktivitami náležejícími do oblasti přílohy I směrnice 2003/87/ES vyjmenovanými v příloze I k tomuto rozhodnutí. Proto navržené příděly pro zařízení uvedená v bodě E přílohy I neodpovídají pravidlům pro přidělování povolenek. Komise proto nesouhlasí s přídělem zařízením uvedeným v bodě E přílohy I tohoto rozhodnutí.

(18) V souladu s článkem 9 a 9a směrnice 2003/87/ES zveřejnila Komise rozhodnutím 2010/634/EU [1] absolutní množství povolenek na období 2013–2020 pro celou Unii. Množství uvažované podle článku 9 směrnice 2003/87/ES tak vychází z celkového množství povolenek vydaných členskými státy podle rozhodnutí Komise o jejich národních alokačních plánech pro přidělování povolenek na období let 2008–2012. Po skončení obchodovacího období 2008–2012 však Komise získala další informace a přesnější údaje, zejména co se týče množství povolenek vydaných novým členským státům z rezervy pro nové účastníky trhu z řad členských států a o použití rezervních povolenek členských států na projekty společného provádění podle článku 3 rozhodnutí Komise 2006/780/ES [2]. S ohledem na upravené množství povolenek pro celou Unii podle článku 9a směrnice 2003/87/ES a zejména na odstavec 1 a 4 uvedeného článku, by se rovněž měly zohlednit nejnovější vědecké poznatky o potenciálu skleníkových plynů ovlivnit globální oteplování, rozhodnutí Komise C(2011) 3798 a C(2012) 497 o přijetí jednostranného rozhodnutí Itálie a Spojeného království o začlenění dalších skleníkových plynů a činností podle článku 24 směrnice 2003/87/ES a vynětí zařízení s nízkými emisemi z EU ETS podle článku 27 směrnice 2003/87/ES Německem, Spojeným královstvím, Francií, Nizozemskem, Španělskem, Slovinskem a Itálií.

(19) Absolutní množství povolenek pro celou Unii musí navíc zohlednit přistoupení Chorvatska k Evropské unii a rozšíření EU ETS o státy EHP-ESVO. Podle oddílu 8 přílohy III Aktu o podmínkách přistoupení Chorvatské republiky a o úpravách Smlouvy o Evropské unii, Smlouvy o fungování Evropské unie a Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii, bylo přistoupením Chorvatska navýšeno množství uvažované v článku 9 směrnice 2003/87/ES o množství povolenek, které Chorvatsko musí dražit podle čl. 10 odst. 1 směrnice 2003/87/ES. Začlenění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/29/ES [3] a rozhodnutí 2011/278/EU ve znění rozhodnutí Komise 2011/745/EU [4] rozhodnutím Smíšeného výboru EHP č. 152/2012 [5] do Dohody o Evropském hospodářském prostoru v důsledku zvýší celkové množství povolenek v systému EU ETS jako celku podle článků 9 a 9a směrnice 2003/87/ES. Je proto nutné v Dohodě o EHP zohlednit příslušné hodnoty poskytnuté státy EHP- ESVO v části A přílohy této směrnice.

[1] Rozhodnutí Komise 2010/634/EU ze dne 22. října 2010, kterým se upravuje množství povolenek pro celou Unii, které mají být vydány v rámci systému EU na rok 2013 a kterým se zrušuje rozhodnutí 2010/384/EU (Úř. věst. L 279, 23.10.2010, s. 34).

[2] Rozhodnutí Komise 2006/780/ES ze 13. listopadu 2006 o zabránění dvojímu započítávání snížení emisí skleníkových plynů v rámci systému obchodování s emisemi ve Společenství při projektových činnostech v rámci Kjótského protokolu v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 316, 16.11.2006, s. 12).

[3] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/29/ES ze dne 23. dubna 2009, kterou se mění směrnice 2003/87/ES s cílem zlepšit a rozšířit systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 63).

[4] Rozhodnutí Komise 2011/745/EU ze dne 11. listopadu 2011 o změně rozhodnutí 2010/2/EU a 2011/278/EU, pokud jde o odvětví a pododvětví, u nichž se má za to, že jim hrozí značné riziko úniku uhlíku (Úř. věst. L 299, 17.11.2011, s. 9).

[5] Rozhodnutí Smíšeného výboru EHP č. 152/2012 ze dne 26. července 2012, kterým se mění příloha XX (Životní prostředí) Dohody o EHP (Úř. věst. L 309, 8.11.2012, s. 38).

(20) Rozhodnutí 2010/634/EU by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

(21) Celkové množství povolenek určených na základě článků 9 a 9a směrnice 2003/87/ES pro rok 2013 se v roce 2014 a v každém následujícím roce snižuje za použití lineárního faktoru 1,74 % vycházejícího z roku 2010, čímž se dojde k počtu 38 264 246 povolenek.

(22) Ustanovení čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES omezuje maximální roční množství povolenek, které je základem pro výpočet bezplatných povolenek zařízením, na která se nevztahuje čl. 10a odst. 3 směrnice 2003/87/ES. Toto maximální množství je složeno ze dvou částí uvedených v čl. 10a odst. 5 písm. a) a b) směrnice 2003/87/ES, z nichž každou část stanoví Komise na základě množství určeného podle článků 9 a 9a směrnice 2003/87/ES, veřejně přístupných údajů v databázích Unie a informací poskytnutých členskými státy, zejména o podílu emisí z výroby elektřiny a dalších zařízení nezpůsobilých pro přidělení bezplatných povolenek uvedených v čl. 10a odst. 3 směrnice 2003/87/ES a také na základě ověřených emisí z období 2005–2007 ze zařízení náležejících do EU ETS až od roku 2013, pokud jsou k dispozici, se zohledněním nejnovějších vědeckých poznatků o potenciálu skleníkových plynů přispívat ke globálnímu oteplení.

(23) Maximální počet povolenek stanovený v čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES nemůže být překročen, což je zajištěno použitím ročního opravného koeficientu jednotného pro všechna odvětví, kterým se v případě nutnosti rovnoměrně sníží počet bezplatných povolenek všem způsobilým zařízením. Členské státy musí uvedený koeficient zohlednit při rozhodování vycházejícím z předběžného množství přidělených povolenek a při konečném ročním přidělení povolenek zařízením musí zohlednit toto rozhodnutí. Ustanovení čl. 15 odst. 3 rozhodnutí 2011/278/EU ukládá Komisi, aby stanovila opravný koeficient jednotný pro všechna odvětví, který se stanoví srovnáním souhrnu předběžného celkového ročního množství bezplatných povolenek předloženého členskými státy s maximálním množstvím daným v čl. 10a odst. 5 vypočítaným v souladu s čl. 15 odst. 3 rozhodnutí 2011/278/EU.

(24) Po začlení směrnice 2009/29/ES do Dohody o EHP rozhodnutím Smíšeného výboru EHP č. 152/2012 musí země EHP-ESVO používat maximální počet povolenek daný v čl. 10a odst. 5 směrnice 2003//87/ES, harmonizovaná pravidla přidělování povolenek a opravný faktor jednotný pro všechna odvětví. Je proto nutné, aby se zohlednilo předběžné stanovení množství bezplatných povolenek na emise na období 2013–2020 dané rozhodnutím Kontrolního úřadu ESVO ze dne 10. července 2013 o vnitrostátních prováděcích opatřeních Islandu, Norska a Lichtenštejnska.

(25) Maximální počet stanovený v čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES je 809 315 756 povolenek pro rok 2013. Ke zjištění tohoto maximálního počtu povolenek Komise nejprve shromáždila informace členských států a zemí EHP-ESVO o tom, zda jsou zařízení klasifikována jako výrobci elektřiny nebo jiná zařízení uvedená v čl. 10a odst. 3 směrnice 2003/87/ES. Poté Komise stanovila za období 2005–2007 podíl emisí ze zařízení, na která se uvedené ustanovení nevztahuje, ale která jsou zahrnuta do EU ETS na období 2008–2012. Komise pak tímto 34,78289436 % podílem vynásobila množství (1 976 784 044 povolenek) vypočítané podle článku 9 směrnice 2003/87/ES. K výsledku tohoto výpočtu pak Komise připočítala 121 733 050 povolenek vycházejících z průměrného množství ověřených emisí z příslušných zařízení za období 2005–2007, při zohlednění revidovaného rozsahu EU ETS z roku 2013. K tomu účelu použila Komise informace poskytnuté členskými státy a zeměmi EHP-ESVO, aby upravila mezní hodnotu. Pokud nebyla k dispozici informace o množství ročních ověřených emisí za období 2005–2007, získala Komise příslušné hodnoty v možném rozsahu extrapolací z ověřených emisí v pozdějších letech za použití faktoru 1,74 % v opačném směru. Informace a údaje k tomu použité Komise konzultovala s členskými státy a ty jejich správnost potvrdily. Porovnáním maximálního počtu povolenek daného v čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES s předběžným ročním množstvím bezplatných povolenek bez použití faktorů uvedených v příloze VI k rozhodnutí 2011/278/EU se obdrží roční opravný faktor jednotný pro všechna odvětví uvedený v příloze II tohoto rozhodnutí.

(26) Podle doplněného přehledu počtu povolenek k bezplatnému přidělení, který vyplývá z tohoto rozhodnutí, může Komise lépe odhadnout množství povolenek, které jsou určeny k dražbě podle čl. 10 odst. 1 směrnice 2003/87/ES. Vzhledem k maximálnímu počtu povolenek stanovených čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES, k přídělům na výrobu tepla podle čl. 10a odst. 4 uvedeným v tabulce níže a velikosti rezervy pro nové účastníky na trhu Komise odhaduje, že v období 2013–2020 bude dražit 8 176 193 157 povolenek.

(27) Níže uvedená tabulka udává roční příděl povolenek pro výrobu tepla podle čl. 10a odst. 4 směrnice 2003/87/ES.

Rok	Bezplatné povolenky podle čl. 10a odst. 4 směrnice 2003/87/ES
2013	104 326 872
2014	93 819 860
2015	84 216 053
2016	75 513 746
2017	67 735 206
2018	60 673 411
2019	54 076 655
2020	47 798 754

(28) Členské státy by na základě vnitrostátních prováděcích opatření, opravného koeficientu jednotného pro všechna odvětví a lineárního faktoru měly určit výsledné roční množství bezplatných povolenek na každý rok období 2013–2020. Výsledné množství bezplatných povolenek by měl členský stát určit podle tohoto rozhodnutí, směrnice 2003/87/ES, rozhodnutí 2011/278/EU a dalších příslušných ustanovení právních předpisů Unie. Stejně tak by měly státy EHP-ESVO postupovat při určování konečného ročního počtu povolenek bezplatně přidělených zařízením na svém území na každý rok období 2013–2020 v souladu s čl. 10 odst. 9 rozhodnutí 2011/278/EU na základě vnitrostátních prováděcích opatření, opravného koeficientu jednotného pro všechna odvětví a lineárního faktoru.

(29) Komise shledala, že přidělení bezplatných povolenek zařízením náležejícím do EU ETS na základě harmonizovaných pravidel pro celou Unii nezakládá selektivní hospodářskou výhodu podnikům, která by mohla narušit hospodářskou soutěž a která by mohla ovlivnit vnitřní trh Unie. Členské státy jsou povinny podle právních předpisů Unie přidělovat bezplatné povolenky a nemohou místo toho dražit odpovídající množství. Rozhodnutí členských států o přidělení bezplatných povolenek proto nemůže být považováno za opatření státní podpory ve smyslu článku 107 a 108 SFEU,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

KAPITOLA I

VNITROSTÁTNÍ PROVÁDĚCÍ OPATŘENÍ

Článek 1

1. Začlenění zařízení uvedených v příloze I tohoto rozhodnutí do seznamů zařízení, na které se vztahuje směrnice 2003/87/ES, předložených Komisi podle čl. 11 odst. 1 směrnice 2003/87/ES a příslušné předběžné celkové množství bezplatných povolenek na emise k přidělení zařízením uvedeným v příloze I tohoto rozhodnutí se zamítá.

2. Není námitek proti tomu, aby členský stát změnil předběžné celkové roční množství povolenek na emise k přidělení zařízením na jeho území zařazeným do seznamu podle odstavce 1 a uvedeným v bodě A přílohy I tohoto rozhodnutí předtím, než stanoví konečné celkové roční množství na každý rok období 2013–2020 podle čl. 10 odst. 9 rozhodnutí 2011/278/EU, pokud rozsahem změny nedojde k navýšení přídělů, které toto rozhodnutí nestanoví.

Není námitek proti tomu, aby členský stát změnil předběžné celkové roční množství povolenek na emise k bezplatnému přidělení zařízením na jeho území zařazeným do seznamu podle odstavce 1 a uvedeným v bodě B přílohy I tohoto rozhodnutí předtím, než stanoví koneční celkové roční množství pro každý rok období 2013–2020 podle čl. 10 odst. 9 rozhodnutí 2011/278/EU, pokud v rámci změny nebudou přiděleny povolenky na základě referenčních úrovní tekutého kovu zařízením, které tekutý kov dovážejí k dalšímu zpracování, jak uvádí příloha I rozhodnutí 2011/278/EU. Pokud tím dojde k navýšení předběžného celkového ročního množství povolenek na emise zařízením, která vyrábějí tekuté kovy a vyvážejí je do zařízení uvedených v bodě B přílohy I tohoto rozhodnutí, není námitek proti tomu, aby dotčený členský stát odpovídajícím způsobem změnil předběžné celkové roční množství pro tato zařízení vyrábějící a vyvážející tekuté kovy.

Není námitek proti tomu, aby členský stát změnil předběžné celkové roční množství povolenek na emise k bezplatnému přidělení zařízením na jeho území zařazeným do seznamu podle odstavce 1 a uvedeným v bodě C přílohy I tohoto rozhodnutí předtím, než stanoví konečné celkové roční množství pro každý rok období 2013–2020 podle čl. 10 odst. 9 rozhodnutí 2011/278/EU, pokud bude přidělení povolenek v souladu s čl. 10 odst. 2 písm. a) rozhodnutí 2011/278/EU a vyloučí se jakékoli příděly procesům, na které se vztahují systémové hranice referenční úrovně produktu pro tekutý kov stanovené v příloze I rozhodnutí 2011/278/EU pro zařízení, která surové tekuté kovy nevyrábějí, ale dovážejí, které by jinak vedlo ke dvojímu započítání.

Není námitek proti tomu, aby členský stát změnil předběžné celkové roční množství povolenek na emise k bezplatnému přidělení zařízením na jeho území zařazeným do seznamu podle odstavce 1 a uvedeným v bodě D přílohy I tohoto rozhodnutí předtím, než stanoví konečné celkové roční množství pro každý rok období 2013–2020 podle čl. 10 odst. 9 rozhodnutí 2011/278/EU, pokud se v rámci změny nepřidělí

povolenky na základě dílčího zařízení pro emise z procesů pro výrobu zinku ve vysokých pecích a souvisejících procesů. Pokud by tím došlo k navýšení předběžných přídělů dílčím zařízením pro referenční úroveň tepla v zařízeních s vysokou pecí a uvedeným v bodě D přílohy I tohoto rozhodnutí, není námitek proti tomu, aby dotčený členský stát odpovídajícím způsobem změnil předběžné celkové roční množství pro tato zařízení.

Není námitek proti tomu, aby členský stát změnil předběžné celkové roční množství povolenek na emise k bezplatnému přidělení zařízením na jeho území zařazeným do seznamu podle odstavce 1 a uvedeným v bodě E přílohy I tohoto rozhodnutí předtím, než stanoví konečné celkové roční množství pro každý rok období 2013–2020 podle čl. 10 odst. 9 rozhodnutí 2011/278/EU, pokud v rámci změny nedojde k přidělení na teplo dodávané zařízením vyrábějícím polymery, jako jsou S-PVC a E-PVC a VCM.

3. Všechny změny uvedené v odstavci 2 musí být v co nejkratší lhůtě oznámeny Komisi a členské státy nepřistoupí k určování konečného celkového ročního množství pro jednotlivé roky období 2013–2020 v souladu s čl. 10 odst. 9 rozhodnutí 2011/278/EU, dokud nebude provedena přijatelná změna.

Článek 2

Aniž je dotčen článek 1, není námitek k seznamu zařízení, na která se vztahuje směrnice 2003/87/ES, předloženému členskými státy podle čl. 11 odst. 1 směrnice 2003/87/ES a příslušným předběžným celkovým množstvím povolenek na emise bezplatně přidělených těmto zařízením.

KAPITOLA II

CELKOVÉ MNOŽSTVÍ POVOLENEK

Článek 3

Článek 1 rozhodnutí 2010/634/EU se nahrazuje tímto:

„*Článek 1*

Na základě článků 9 a 9a směrnice 2003/87/ES je celkové množství povolenek vydávaných počínaje rokem 2013 a každoročně lineárně snižovaných způsobem podle článku 9 směrnice 2003/87/ES stanoveno na 2 084 301 856 povolenek.“

KAPITOLA III

OPRAVNÝ KOEFICIENT JEDNOTNÝ PRO VŠECHNA ODVĚTVÍ

Článek 4

Opravný koeficient jednotný pro všechna odvětví uvedený v čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES a stanovený podle čl. 15 odst. 3 rozhodnutí 2011/278/EU je uveden v příloze II tohoto rozhodnutí.

Článek 5

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 5. září 2013.

Za Komisi

Connie HEDEGAARD

členka Komise

PŘÍLOHA I

BOD A

Identifikátor zařízení, jak je uvedený ve vnitrostátních prováděcích opatřeních
DE000000000000010
DE000000000000563
DE000000000000978
DE000000000001320
DE000000000001425
DE-new-14220-0045
DE-new-14310-1474

BOD B

Identifikátor zařízení, jak je uvedený ve vnitrostátních prováděcích opatřeních
DE000000000000044
DE000000000000053
DE000000000000056
DE000000000000059
DE000000000000069

BOD C

Identifikátor zařízení, jak je uvedený v národních prováděcích opatřeních
CZ-existing-CZ-73-CZ-0134-11/M
CZ-existing-CZ-52-CZ-0102-05

BOD D

Identifikátor zařízení, jak je uvedený ve vnitrostátních prováděcích opatřeních
DE-new-14220-0045
DE000000000001320

BOD E

Identifikátor zařízení, jak je uvedený ve vnitrostátních prováděcích opatřeních
DE000000000000005
DE000000000000762

DE000000000001050
DE000000000001537
DE000000000002198

PŘÍLOHA II

Rok	Opravný koeficient jednotný pro všechna odvětví
2013	94,272151 %
2014	92,634731 %
2015	90,978052 %
2016	89,304105 %
2017	87,612124 %
2018	85,903685 %
2019	84,173950 %
2020	82,438204 %